

ham og Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Mange Bestemmelser i det her foreliggende Lovforslag ere jo Rammer, der senere skulle udfyldes ved Anordninger, saaledes først og fremmest hele den nærmere Ordning af Seminariet eller Seminarierne, hvis man beslutter sig til at blive ved to, og disses Undervisningsplan. Derimod ser jeg ikke, at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet kan have nogen Foranledning til Nedsættelsen af en større Kommission, af en Rigsdagskommission. Efter de her i Gaar og i Dag fremkomne Udtalelser om dette Lovforslag tør jeg nære Forhaabning om at se det ophøjet til Lov i denne Samling, og derved vil altsaa Kirke- og Skolevæsenet i Grønland være lovordnet, de ny Baner optrukne ved en organisatorisk Lov, som forventes at ville være fyldestgørende i en længere Aarrække. Jeg ser ikke, hvad Ministeriet saa skulde med en Kommission om dette Forhold bagefter. Ej heller, selv om det skulde ske, at dette Lovforslags Behandling ikke naaede til Ende i denne Samling; thi alle de ærede Medlemmer, der have haft Ordet, have jo givet det deres Tilslutning i alle dets Hovedtræk. De have ikke rejst Modstand mod det her i Lovforslaget givne Grundlag, tværtimod, dette er fra alle Sider erkendt at være godt og brugbart. Skulde det derfor hælde, hvad jeg haaber ikke vil ske, at man ikke blev færdig med Lovforslaget i denne Samling, saa vilde det jo ikke betyde, at Rigsdagen krævede en helt anden Ordning, et helt andet Grundlag, som saa passende kunde søges tilvejebragt ved Forhandling i en Kommission. I intet af de to Tilfælde ser jeg derfor, at Ministeriet skulde have Brug for en Kommission til Overvejelse af de herhen hørende Forhold.

Det samme ærede Medlem udtalte Ønsket om, at der paa Seminarierne maatte blive optaget Undervisning i Sløjd og Samfundslære. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at der i Betænkningen fra Seminarieforstanderen netop er nævnt som Fag i ældste Klasse bl. a. Sløjd, ligesom der ogsaa i samme Indstilling opstilles som muligt ny Fag: Naturlære, Hygiejne og Samfundslære. Det er altsaa et Spørgsmaal, som er under Overvejelse, og som sikkert ved den endelige Ordning af Seminariernes Undervisningsplan vil blive medtaget.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) udtalte den Formening, at dette Lovforslag var, om maaske ikke fremkommet som Følge af,

saa dog fremskyndet ved den Forhandling om grønlandske Forhold, der har været ført her i Tinget saavel ved Finanslovens 1ste som ved dens 2den Behandling. Deri tager nu det ærede Medlem fejl. Dette Lovforslags Fremkomst staar uden nogen som helst Forbindelse med disse Forhandlinger og ogsaa uden Forbindelse med det ærede Medlems grønlandske Tale her i Tinget ved Finanslovens 1ste Behandling. Sagen har været under Arbejde i flere Aar, men nødvendigvis maa Forarbejderne trække længere ud, naar man maa indhente Betænkninger fra et Land, hvormed man kun har Forbindelse i Sommermaanederne, og derefter, da alt vår afsluttet deroppe, ere Arbejderne fremmede stadig med det Formaal for Øje, at Forslaget skulde naa at komme frem i indværende Rigsdagssamling. Det ærede Medlem var ikke fornøjet med, at de grønlandske Børn skulde oplæres i Religion, at Religion skulde være et af Hovedfagene, det, som er nævnt forrest. Naar, dette var jo, hvad jeg kunde vente, men da det ærede Medlem jo alligevel vilde finde sig deri, skal jeg ikke gaa nærmere ind derpaa. Derimod forekom det mig noget dunkelt, hvad det ærede Medlem i øvrigt udtalte om Skoleundervisningen. Det ærede Medlem saa med noget Mishag paa, at Religionen skulde være et af Fagene, og beklagede stærkt, at derimod det vigtigste Fag manglede, og det vigtigste Skolefag skulde være Oplærelse i Erhvervsvirksomhed. Denne Kritik var mig i det hele noget dunkel, men da Fortrykket endnu ikke er omdelt, kan jeg ikke nøjagtig se, hvad det var for Skolefag, det ærede Medlem savnede for de grønlandske Børn, skønt de vare de allervigtigste. Det ærede Medlem udtalte, hvad der er rigtigt, at den vigtigste Erhvervsvirksomhed i Grønland er Sælfangsten, det er det Erhverv, der bærer det grønlandske Samfund. Men det ærede Medlem kan dog vel ikke for Alvor mene, at det skulde være den grønlandske Børneskoles Sag at lære Børnene at skyde eller harpunere Sæler fra Kajak. Hval- og Sælfangst er dog vistnok ingen Steder optaget som Skolefag i Børneskolen. Det ærede Medlem faar at finde sig i, at den grønlandske Børneskole ikke kan sætte sig videre Maal end den danske, nemlig at bibringe Børnene Skolekundskaaber. At lære dem det, som senere skal være deres Erhverv: at ro i Kajak efter Sæler, at ramme dem med Harpun eller Riffel, at skyde Fugle, at styre Hundeslæde kan dog ikke være Børneskolens